

Odlomki iz intervjuja z avtorjem **Dogodivščin Pepija in Tinkare, belgijskim duhovnikom **Olivierjem Bonnewijnom**. Vir: *Il est vivant (On živi)*, št. 259, april 2009.**

Kje ste našli Pepija in Tinkaro?

V vsakdanjem življenju. Lahko bi ju srečal na kateremkoli šolskem dvorišču. Pa vendar imajo njune običajne dogodivščine vselej pridih neobičajnega.

Pepi in Tinkara sta dvojčka...

Res je. Živita na Otroški ulici. Sta najstarejša otroka družine Burja. Imata še mlajšo sestrico in bratca. Pepi bo kmalu dopolnil enajst let. Veseli se življenja, včasih nekoliko pogodrnja, nikoli pa ne zameri. Všeč mu je, če stvari razume. Je tudi zelo pošten in precej diskreten. Ima močno molitveno življenje, a to ve le malokdo. Dobro se razume s Tinkaro, svojo sestro dvojčico. Tinkara je bolj zasanjana. Poleg tega je zelo občutljiva za dogajanje okoli sebe. Sposobna je prenesti marsikatero krivico. Ima velik smisel za prijateljstvo. Je iskrena deklica, ki izžareva veliko dobrega. Čisto nora je na konje.

Kaj želite sporočiti po Pepiju in Tinkari?

Na lepoto in globino življenja želim pogledati z otroškimi očmi. Ta lepota in ta globina sta skriti v Bogu. Poleg tega želim povedati, da v življenju ni preizkušnje, ki je ne bi mogli premagati.

(...)

Od kje vam takšno zanimanje za otroke?

Preden sem postal duhovnik, sem bil tri leta skavtski voditelj. To je bila nepozabna izkušnja! Potem sem bil zelo dejaven v molitveni skupini za mlade. Temu sem posvečal toliko časa in energije, da sem skoraj pozabil študirati ... Ko sem postal duhovnik, mi je župnik zaupal delo z mladimi, pa tudi z otroki. Poleti sem na srečanjih v Paray-le-Monialu večkrat imel priložnost sodelovati pri programu za otroku. In tam so se pravzaprav rodile zgodbe o Pepiju in Tinkari. Ponižno lahko priznam, da sem vedno spontano čutil veliko povezanost z otroki, njihovim smislom za igro, pogledom na svet in njihovo intuitivno inteligenco.

Kako krmarite med delom predavatelja teologije in pisca otroške literature?

Tudi sam se sprašujem, kako je to mogoče! Bog je tako neskončno enostaven. Življenje tudi, kljub vsem svojim temnim in čudnim platem. A pozor, enostaven ne pomeni poenostavljen. Tudi otroci imajo absoluten dostop do najglobljih stvari v življenju. »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč.« (Lk 10,21) (...)

Ali ilustracije Amandine Wanert dobro predstavijo junake, ki ste jih ustvarili?

Ko sem videl prve Amandinine risbe, sem se vprašal, če ni morda brala v moji glavi. Bilo je, kot da bi se v resnici srečal z njenimi junaki. (...) Amandine ima neverjeten dar, da z barvicami izrazi to, za kar se sam nerodno trudim z besedami.